

HRVATSKI SABOR

646

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

Prolašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 19. ožujka 2021.

Klasa: 011-01/21-01/12
Urbroj: 71-10-01/1-21-2
Zagreb, 23. ožujka 2021.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Zoran Milanović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

Članak 1.

U Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 41/18. i 98/19.) u članku 2. stavku 2. točka 1. mijenja se i glasi:

»1. Direktiva 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika, o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i Direktive Vijeća 91/439/EEZ te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 76/914/EEZ (SL L 226, 10. 9. 2003.), kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/645 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. travnja 2018. o izmjeni Direktive 2003/59/EZ o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika i Direktive 2006/126/EZ o vozačkim dozvolama (Tekst značajan za EGP) (SL L 112, 2. 5. 2018.).«.

Članak 2.

U članku 4. stavku 1. točki 45. riječi: »unutarnjem i« brišu se.

Točka 48. briše se.

Dosadašnje točke 49. do 64. postaju točke 48. do 63.

Članak 3.

U članku 5. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Vozači državljanima države članice i vozači državljanima trećih država koji su zaposleni u pravnim osobama i obrtima sa sjedištem u državi članici ili koji za njih rade i obavljaju cestovni prijevoz javnim cestama u Republici Hrvatskoj moraju steći početnu kvalifikaciju i redovito se osposobljavati kroz obveznu periodičnu izobrazbu ako upravljaju vozilima za koja je potrebna:

– vozačka dozvola kategorije C1, C1E, C ili CE, kako su definirane propisom kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama, ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovjetna

– vozačka dozvola kategorija D1, D1E, D ili DE, kako su definirane propisom kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama, ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovjetna.«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Vozači koji upravljaju vozilima za koja je potrebna vozačka dozvola B kategorije, a koji obavljaju javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, mikroprijevoz, shuttle prijevoz ili povremeni prijevoz putnika moraju steći početnu kvalifikaciju po programu za vozače B kategorije.«.

Stavak 4. briše se.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 4.

Članak 4.

Članak 6. mijenja se i glasi:

»Od obveza iz članka 5. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona oslobođeni su vozači vozila:

- a) čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 45 km/h
- b) kojima se koriste ili su pod nadzorom oružanih snaga, policije, civilne zaštite, vatrogasnih službi te službe hitne pomoći, kada se prijevoz obavlja za potrebe zadaća povjerenih navedenim službama
- c) kojima se obavljaju ispitivanja na cesti u svrhu tehničkog razvoja, popravka ili održavanja novih ili prerađenih vozila koja još nisu stavljena u promet
- d) za koja je potrebna vozačka dozvola kategorije D ili D1 i kojima upravlja osoblje koje se bavi održavanjem, ako se radi o vožnji bez putnika prema centru za održavanje smještenom u blizini najbliže baze za održavanje kojom se koristi prijevoznik ili iz njega, pod uvjetom da upravljanje tim vozilom nije vozačeva glavna djelatnost
- e) koja se upotrebljavaju u hitnim intervencijama ili u spasilačkim misijama, uključujući vozila koja se upotrebljavaju pri nekomercijalnom prijevozu humanitarne pomoći
- f) koja se upotrebljavaju za obuku vozača i vozački ispit svake osobe koja želi ishoditi vozačku dozvolu ili svjedodžbu o stručnoj osposobljenosti (SSO) u skladu s člankom 7. i člankom 9. ovoga Zakona, pod uvjetom da se ta vozila ne upotrebljavaju za komercijalni prijevoz tereta i putnika
- g) koja se upotrebljavaju za nekomercijalni prijevoz putnika ili tereta
- h) kojima se prevozi materijal, oprema ili strojevi koje vozači upotrebljavaju tijekom rada, pod uvjetom da upravljanje tim vozilom nije vozačeva glavna djelatnost
- i) koja upotrebljavaju poljoprivredna, hortikulturna, šumarska, ratarska ili ribarska poduzeća za prijevoz robe, kao dio vlastite poduzetničke djelatnosti, osim ako je upravljanje tim vozilom dio vozačeve glavne djelatnosti.«.

Članak 5.

U članku 7. stavku 1. podstavku 1. iza riječi: »znanja« riječ: »ili« briše se.

U podstavku 2. iza riječi: »kvalifikacija« briše se točka i dodaje se riječ »ili«.

Iza podstavka 2. dodaje se podstavak 3. koji glasi:

» – kroz srednjoškolski program obrazovanja za zanimanje vozač motornog vozila, kao i kroz druge vrste obrazovanja ili osposobljavanja, uz uvjet da program obrazovanja ili osposobljavanja obuhvaća sadržaje propisane u skladu s ovim Zakonom.«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) U slučaju stjecanja početnih kvalifikacija kroz srednjoškolski program obrazovanja za zanimanje vozač motornog vozila nakon završenog obrazovanja, uz redovitu svjedodžbu izdaje se i SSO o početnim kvalifikacijama.«.

Stavci 7. i 8. mijenjaju se i glase:

»(7) Vozači iz članka 5. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona početne kvalifikacije stječu polaganjem teorijskog ispita iz poznavanja prometnih propisa.

(8) Nakon položenog ispita iz stavka 7. ovoga članka izdaje se svjedodžba o stručnoj osposobljenosti za vozača B kategorije.«.

Članak 6.

U članku 9. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Periodična izobrazba sastoji se od obuke kojom se vozačima koji imaju SSO o početnim kvalifikacijama i vozačima koji su izuzeti obveze stjecanja početne kvalifikacije osigurava dopuna znanja potrebnih za njihov rad, s posebnim naglaskom na sigurnost prometa na cestama, zdravlje i sigurnost na radu te smanjenje utjecaja vožnje na okoliš.«.

Članak 7.

Članak 10. mijenja se i glasi:

»(1) Vozači državljanima država članica početnu kvalifikaciju stječu u Republici Hrvatskoj ako u njoj imaju uobičajeno boravište, kako je uređeno propisom kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama.

(2) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu i vozači državljanima trećih država ako su zaposleni u pravnim osobama ili obrtima s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj odnosno ako za njih rade.

(3) Vozači državljanima država članica i vozači državljanima trećih država prolaze periodičnu izobrazbu u Republici Hrvatskoj ako u njoj imaju uobičajeno boravište ili u njoj rade.

(4) Ministar pravilnikom propisuje nastavni plan i program početne i periodične izobrazbe vozača za pojedine kategorije vozila, način provođenja provjere znanja za stjecanje početne kvalifikacije vozača, vođenje evidencije, izgled obrasca SSO-a o početnim kvalifikacijama, SSO-a o ubrzanim početnim kvalifikacijama i SSO-a o periodičnoj izobrazbi te program i sadržaj ispita za stjecanje početne kvalifikacije za upravljanje autotaksi vozilima i vozilima kojima se obavlja iznajmljivanje vozila s vozačem.«.

Članak 8.

Naslov iznad članka 11. mijenja se i glasi: »Centri za osposobljavanje vozača«.

Članak 11. mijenja se i glasi:

»(1) Programe za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe vozača provode pravne osobe i fizičke osobe – obrtnici koje za to rješenjem ovlasti Ministarstvo.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Pravne osobe i fizičke osobe – obrtnici iz stavka 1. ovoga članka (u daljnjem tekstu: centri za osposobljavanje) za provođenje programa za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe moraju imati:

a) program za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe, kojim se utvrđuju nastavni sadržaji, plan provedbe i nastavne metode, izrađen sukladno minimalnim zahtjevima i sadržajima izobrazbe za početnu kvalifikaciju i provedbu periodične izobrazbe

b) stručne kadrove za provedbu kvalitetne izobrazbe iz svih tematskih područja utvrđenih programom iz točke a) ovoga stavka sa završenim najmanje preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili specijalističkim diplomskim stručnim studijem cestovnog smjera te sa stečenim pedagoškim kompetencijama i najmanje jednom godinom radnog iskustva u području edukacije, od kojih najmanje tri osobe u radnom odnosu

c) u vlasništvu ili zakupu najmanje po jedno motorno vozilo kategorija C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D i DE, opremljeno za osposobljavanje, odnosno najmanje po jedno vozilo one kategorije za koju će provoditi program za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe. Vozila moraju ispunjavati zahtjeve za ispitna vozila, utvrđena posebnim propisima

d) u vlasništvu ili zakupu uredski prostor za prijam kandidata, površine najmanje 8 m², propisno opremljenu učionicu za provedbu teorijskog dijela osposobljavanja za najmanje 20 kandidata, pri čemu se za svakog kandidata mora osigurati najmanje 1,5 m² radne površine, a za predavača najmanje 8 m² radne površine, u sjedištu ili u dislociranom mjestu za izvođenje nastave

e) u vlasništvu ili zakupu nastavna sredstva i pomagala za izvođenje programa početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe, informatičku opremu i program za realizaciju teorijskog dijela osposobljavanja (računalo i projektor u učionici, »magična« ploča, ploča s listovima, sheme pojedinih sklopova vozila (originalni ili umanjeni modeli sklopova vozila, primjerice mjenjač, motor itd.), analogni i digitalni tahograf, stručnu literaturu koja obuhvaća sva tematska područja utvrđena programom iz točke a) ovoga stavka

f) računalnu opremu za ostvarivanje informatičke povezanosti i

g) u vlasništvu ili zakupu prometno vježbalište, izvedeno sa suvremenim kolničkim zastorom (asfalt, beton) i propisno označeno, površine najmanje 1500 m² i dimenzija najmanje 25 m širine i 60 m duljine, na kojem je moguća provedba praktičnog dijela osposobljavanja.

(4) Centri za osposobljavanje dužni su poslove iz stavka 1. ovoga članka obavljati u skladu s izdanim rješenjem i ovim Zakonom.

(5) Ministarstvo će rješenjem ukinuti rješenje o davanju ovlaštenja za provedbu programa za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe centru za osposobljavanje koji prestane ispunjavati uvjete iz stavka 3. ovoga članka ili ako stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe ne provodi u skladu s izdanim rješenjem i ovim Zakonom.

(6) Protiv rješenja kojim se ukida rješenje o davanju ovlaštenja za provedbu programa za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.«.

Članak 9.

Iza članka 11. dodaje se članak 11.a i naslov iznad članka koji glase:

»Ispitni centri

Članak 11.a

(1) Provjeru znanja za stjecanje početnih kvalifikacija za vozače iz članka 5. ovoga Zakona provode ispitni centri odnosno pravne i fizičke osobe – obrtnici koje za to rješenjem ovlasti Ministarstvo.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, srednje škole koje redovito provode nastavne planove i programe za stjecanje srednje stručne spreme u zanimanju »vozač motornih vozila«, a koje ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom imaju status ispitnog centra.

(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Ispitni centri koji provode provjeru znanja za stjecanje početnih kvalifikacija iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona moraju imati:

a) stručne kadrove za provedbu ispita sa završenim najmanje preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim

sveučilišnim studijem ili specijalističkim diplomskim stručnim studijem cestovnog smjera te sa stečenim pedagoškim kompetencijama i najmanje jednom godinom radnog iskustva u području edukacije, od kojih najmanje tri osobe u radnom odnosu

b) u vlasništvu ili zakupu najmanje po jedno motorno vozilo kategorija C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D i DE, opremljeno za osposobljavanje, odnosno najmanje po jedno vozilo one kategorije za koju će provoditi program za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe. Vozila moraju ispunjavati zahtjeve za ispitna vozila, utvrđena posebnim propisima

c) u vlasništvu ili zakupu uredski prostor za prijam kandidata, površine najmanje 8 m², propisno opremljenu učionicu za provedbu teorijskog dijela osposobljavanja za najmanje 20 kandidata, pri čemu se za svakog kandidata mora osigurati najmanje 1,5 m² radne površine, a za predavača najmanje 8 m² radne površine, u sjedištu ili u dislociranom mjestu za izvođenje nastave

d) računalnu opremu za ostvarivanje informatičke povezanosti i

e) u vlasništvu ili zakupu prometno vježbalište, izvedeno sa suvremenim kolničkim zastorom (asfalt, beton) i propisno označeno, površine najmanje 1500 m² i dimenzija najmanje 25 m širine i 60 m duljine, na kojem je moguća provedba praktičnog dijela osposobljavanja.

(5) Ispitni centri koji provode provjeru znanja za stjecanje početnih kvalifikacija iz članka 5. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona moraju imati:

a) u vlasništvu ili zakupu uredski prostor za prijam kandidata, površine najmanje 8 m², propisno opremljenu učionicu za provedbu teorijskog dijela osposobljavanja za najmanje 20 kandidata, pri čemu se za svakog kandidata mora osigurati najmanje 1,5 m² radne površine, a za predavača najmanje 8 m² radne površine, u sjedištu ili u dislociranom mjestu za izvođenje nastave, i

b) stručne kadrove za provedbu teorijskog ispita, sa završenim najmanje preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili specijalističkim diplomskim stručnim studijem cestovnog prometnog smjera ili prava, s najmanje jednom godinom radnog iskustva.

(6) Ispitni centri nakon položenog ispita za stjecanje početne kvalifikacije izdaju odgovarajuću svjedodžbu o stečenoj stručnoj osposobljenosti (u daljnjem tekstu: SSO).

(7) Ispitni centri dužni su poslove iz stavka 1. ovoga članka obavljati u skladu s izdanim rješenjem i ovim Zakonom.

(8) Ministarstvo će rješenjem ukinuti rješenje o davanju ovlaštenja za provedbu ispita centru koji prestane ispunjavati uvjete i koji ne provodi ispite za stjecanje početnih kvalifikacija u skladu s izdanim rješenjem i ovim Zakonom.

(9) Protiv rješenja kojim se ukida rješenje o davanju ovlaštenja za provedbu ispita iz stavka 8. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(10) Ministar pravilnikom iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona propisuje način provjere znanja i najvišu cijenu polaganja ispita za stjecanje početne kvalifikacije vozača iz članka 7. ovoga Zakona.«.

Članak 10.

Članak 12. mijenja se i glasi:

»(1) Na temelju SSO-a kojim se potvrđuje stečena početna kvalifikacija iz članka 7. stavaka 2., 3. i 4. te SSO-a kojim se potvrđuje periodično osposobljavanje iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona, sukladno članku 8. stavku 1. i stavku 2. točki a) podstavcima 1. i 2. i točki b) ovoga Zakona, policijska uprava nadležna za izdavanje vozačke dozvole u vozačku

dozvolu upisat će usklađenu oznaku Unije »95« u skladu s propisom kojim se uređuje izdavanje vozačkih dozvola.

(2) Vozaču kojemu je SSO iz stavka 1. ovoga članka izdan u Republici Hrvatskoj, a koji nema važeću hrvatsku vozačku dozvolu pravna osoba ovlaštena za izdavanje memorijskih kartica za tahografe, Agencija za komercijalnu djelatnost (u daljnjem tekstu: AKD), izdaje kvalifikacijsku karticu vozača.

(3) Kada je izdana kvalifikacijska kartica vozača, provjerava se i valjanost vozačke dozvole s obzirom na kategoriju vozila.

(4) Kvalifikacijska kartica vozača izdana u drugoj državi članici priznaje se u Republici Hrvatskoj.

(5) Vozači koji su državljani trećih država koji su zaposleni u pravnoj osobi ili obrtu sa sjedištem u državi članici i koji upravljaju cestovnim vozilom za prijevoz tereta posjedovanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe dokazuju i potvrdom za vozače koja je propisana Uredbom (EZ) br. 1072/2009 pod uvjetom da je u njoj, u rubrici posebne napomene, upisana oznaka Unije »95«.

(6) Prilikom obavljanja prijevoza tereta i putnika vozilima za koje je potrebna vozačka dozvola sukladno članku 5. stavku 1. podstavcima 1. i 2. ovoga Zakona, vozač državljanin države članice mora kod sebe imati vozačku dozvolu ili kvalifikacijsku karticu vozača u koju je upisana oznaka Unije »95«.

(7) Vozači državljani trećih država koji upravljaju teretnim vozilima za koja je potrebna vozačka dozvola iz članka 5. stavka 1. podstavka 1. ovoga Zakona moraju imati vozačku dozvolu, kvalifikacijsku karticu vozača ili potvrdu za vozače propisanu Uredbom (EZ) br. 1072/2009 u koju je upisana oznaka Unije »95«.

Članak 11.

Iza članka 12. dodaje se članak 12.a koji glasi:

»Članak 12.a

»(1) Kvalifikacijska kartica vozača izdaje se nakon zaprimanja zahtjeva na propisanom obrascu uz koji su priloženi: odgovarajuća vozačka dozvola i SSO kojim se potvrđuje stečena početna kvalifikacija iz članka 7. stavaka 2., 3. i 4. ili SSO kojim se potvrđuje periodično osposobljavanje iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Protiv rješenja AKD-a kojim se odbacuje ili odbija zahtjev za izdavanje kvalifikacijske kartice vozača može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(3) Ministar pravilnikom iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona propisuje obrazac zahtjeva za izdavanje kvalifikacijske kartice vozača te sadržaj i obrazac kartice.«

Članak 12.

U članku 33. iza stavka 8. dodaje se novi stavak 9. i stavci 10. do 15. koji glase:

»(9) Sredstva za financiranje javne usluge iz stavka 2. ovoga članka osiguravaju se iz prodaje voznih karata i proračuna jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

(10) Javnu uslugu iz stavka 2. ovoga članka mogu sufinancirati jedinice lokalne samouprave i Republika Hrvatska.

(11) Vlada Republike Hrvatske odlukom će utvrditi najviše iznose sufinanciranja, kao i mjerila te kriterije na temelju kojih će se sredstvima iz državnog proračuna s pozicija Ministarstva sufinancirati javna usluga iz stavka 2. ovoga članka, a u skladu sa stavkom 10. ovoga članka.

(12) Prilikom dodjele državnih potpora za javnu uslugu iz ovoga Zakona Ministarstvo će u skladu sa Zakonom o državnim potporama osigurati punu primjenu relevantnih pravila o državnim potporama u ovom području.

(13) Ministarstvo će osigurati sve prethodne uvjete i odrediti okvire nadzora i namjenskog korištenja sredstava za potrebe financiranja javne usluge.

(14) Vlada Republike Hrvatske može posebnom odlukom utvrditi povlaštenu cijenu karte za prijevoz redovitih učenika srednjih škola te mjerila i kriterije na temelju kojih će se ostvarivati pravo na financiranje odnosno sufinanciranje međuzupanijskog prijevoza redovitih učenika srednjih škola iz državnog proračuna s pozicija Ministarstva.

(15) Postupak provedbe sklapanja ugovora o javnim uslugama, načine izračuna intenziteta državne potpore i druga postupanja koja prethode sklapanju ugovora, isplatama iz državnog proračuna, praćenju izvršavanja ugovora o javni uslugama i nadzor nad namjenskim korištenjem sredstava državne potpore uredit će se uredbom Vlade.«.

Iza dosadašnjeg stavka 9., koji postaje stavak 16., dodaje se stavak 17. koji glasi:

»(17) Visinu i način ostvarivanja prava na besplatan otočni cestovni prijevoz propisuje ministar pravilnikom.«.

Članak 13.

U članku 46. stavak 6. mijenja se i glasi:

»(6) Pri obavljanju povremenog prijevoza putnika vozač u vozilu mora imati izvornik ili presliku ugovora o prijevozu iz stavka 5. ovoga članka te dokumente iz članka 43. stavka 1. podstavaka 6. i 10. ovoga Zakona.«

U stavku 8. zarez i riječi: », o čemu je potrebno napraviti bilješku u određenu rubriku putnog lista« brišu se.

Stavak 9. briše se.

Članak 14.

U članku 47. iza stavka 7. dodaju se novi stavci 8. i 9. koji glase:

(8) »Naknada za izdavanje dozvole iz stavka 7. ovoga članka naplaćuje se ovisno o najvećem broju vozila kojima se planira obavljati autotaksi prijevoz putnika, i to tako da se za jedno do dva vozila naplaćuje iznos kao za jednu dozvolu, za tri do deset vozila naplaćuje se iznos kao za šest dozvola, za 11 do 50 vozila naplaćuje se iznos kao za 30 dozvola, za 51 do 100 vozila naplaćuje se iznos kao za 70 dozvola, a za više od 100 vozila naplaćuje se iznos kao za 100 dozvola.

(9) Jedinice lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb dužni su voditi evidenciju o izdanim autotaksi dozvolama, a koja je sastavni dio Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika.

Dosadašnji stavci 8. do 20. postaju stavci 10. do 22.

U dosadašnjem stavku 21., koji postaje stavak 23., broj: »20.« zamjenjuje se brojem: »22.«.

U dosadašnjem stavku 22., koji postaje stavak 24., broj: »20.« zamjenjuje se brojem: »22.«.

Iza stavka 24. dodaje se stavak 25. koji glasi:

»(25) Ministar će pravilnikom iz članka 13. stavka 7. ovoga Zakona propisati način vođenja evidencije o izdanim autotaksi dozvolama.«.

Članak 15.

U članku 93. stavak 14. briše se.

Dosadašnji stavak 15. postaje stavak 14.

Članak 16.

U članku 95. stavci 3. i 4. brišu se.

Članak 17.

Naslov iznad članka 107. mijenja se i glasi: »Registar prijevoznika i evidencije«.

Članak 107. mijenja se i glasi:

»(1) Ministarstvo vodi registar cestovnih prijevoznika i evidencije:

- izdanih licencija, licencija Zajednice i njihovih kopija
- vozila za koja su izdane licencije
- odobrenih centara za osposobljavanje vozača za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe
- odobrenih ispitnih centara za provjeru znanja za stjecanje početnih kvalifikacija za vozače
- vozača koji su u Republici Hrvatskoj stekli početne kvalifikacije i periodičnu izobrazbu vozača za prijevoz putnika i tereta
- izdanih potvrda o međunarodnom prijevozu osoba za vlastite potrebe
- izdanih stranih dozvola za međunarodni prijevoz tereta
- izdanih potvrda za vozače državljanke trećih država
- izdanih dozvola za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika
- izdanih dozvola za obavljanje međužupanijskog prijevoza putnika
- dostavljenih ugovora o obavljanju posebnog linijskog prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu
- dostavljenih ugovora o obavljanju posebnog međužupanijskog linijskog prijevoza putnika i
- izdanih dozvola za povremeni i naizmjenični prijevoz u međunarodnom cestovnom prometu.

(2) Ministarstvo na temelju neposredne elektroničke razmjene podataka ili na drugi način koji utvrdi Europska komisija s nadležnim tijelima drugih država članica razmjenjuje podatke o izdanim ili povučenim svjedodžbama o stečenim početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju.

(3) Razmjena osobnih podataka iz stavka 2. ovoga članka obavlja se samo u svrhu provjere vozačke kvalifikacije i osposobljavanja u skladu s ovim Zakonom i Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (SL L 119, 4. 5. 2016., str. 1.).«.

Članak 18.

U članku 112. stavku 1. podstavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

» – ako vozač državljanin države članice nema vozačku dozvolu u koju je upisana oznaka Unije »95« ili kvalifikacijsku karticu vozača u koju je upisana oznaka Unije »95« (članak 12. stavak 6.)

– ako vozač državljanin treće države koji upravlja teretnim vozilom nema vozačku dozvolu, kvalifikacijsku karticu vozača ili potvrdu za vozače u koje je upisana oznaka Unije »95« (članak 12. stavak 7.).«.

Podstavak 6. mijenja se i glasi:

» – ako vozač autotaksi vozila prilikom obavljanja autotaksi prijevoza odnosno tijekom vožnje u vozilu nema običnu presliku dozvole za autotaksi prijevoz (članak 47. stavak 20.).«.

Članak 19.

U članku 114. stavku 1. podstavku 4. riječi: »i ispravno popunjeni putni list« brišu se.

Članak 20.

U članku 115. stavku 1. podstavak 1. mijenja se i glasi:

» – ako pravne i fizičke osobe – obrtnici provode programe za stjecanje početnih kvalifikacija ili periodične izobrazbe vozača bez rješenja Ministarstva (članak 11. stavak 1.)«.

Iza podstavka 1. dodaju se novi podstavci 2., 3. i 4. koji glase:

» – ako centri za osposobljavanje obavljaju povjerene im poslove suprotno izdanom rješenju i ovom Zakonu (članak 11. stavak 4.)

– ako ispitni centri obavljaju povjerene im poslove bez rješenja Ministarstva (članak 11.a stavak 1.)

– ako ispitni centri obavljaju povjerene im poslove suprotno izdanom rješenju i ovom Zakonu (članak 11.a stavak 7.)«.

Dosadašnji podstavci 2. do 28. postaju podstavci 5. do 31.

Dosadašnji podstavak 29. briše se.

Dosadašnji podstavak 30. postaje podstavak 32.

Članak 21.

U članku 116. stavku 1. podstavak 1. mijenja se i glasi:

» – ako domaći prijevoznik ili prijevoznik Europske unije dopusti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nije stručno osposobljen (članak 5. stavak 4.)«.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 22.

Potvrde za vozače koje su izdane na temelju članka 5. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 prije 23. svibnja 2020., a u kojima nije upisana oznaka Unije »95« priznaju se kao dokaz o stečenim kvalifikacijama vozača do isteka roka njihova važenja.

Članak 23.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Pravilnik o putnom listu (»Narodne novine«, br. 57/18. i 55/19.).

Članak 24.

(1) Do sklapanja ugovora o javnim uslugama u cestovnom prijevozu u skladu s ovim Zakonom prijevoz učenika srednjih škola i financiranje obavlja se u skladu sa zakonom kojim se uređuje odgoj i obrazovanje u osnovnim i srednjim školama i s pozicija ministarstva nadležnog za obrazovanje.

(2) Nakon sklapanja ugovora o javnim uslugama u cestovnom prijevozu u skladu s ovim Zakonom sredstva osigurana u državnom proračunu za prijevoz učenika srednjih škola preraspodijelit će se na pozicije Ministarstva.

(3) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prijevoz i financiranje određenih kategorija otočnog stanovništva koje imaju pravo na povlaštenu cestovni prijevoz prema zakonu kojim se uređuje način upravljanja i politika razvoja hrvatskih otoka preuzima Ministarstvo, a sredstva osigurana u državnom proračunu na pozicijama ministarstva nadležnog za regionalni razvoj i fondove Europske unije preraspodijelit će se na pozicije Ministarstva.

Članak 25.

Ministar će uskladiti Pravilnik o početnoj i periodičkoj izobrazbi vozača (»Narodne novine«, br. 50/18.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 26.

(1) Vlada će donijeti uredbu iz članka 12. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar će uskladiti Pravilnik o posebnim uvjetima za vozila kojima se obavlja javni cestovni prijevoz i prijevoz za vlastite potrebe (»Narodne novine«, br. 50/18., 56/19. i 107/20.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Ministar će donijeti Pravilnik iz članka 12. ovoga Zakona kojim se propisuje visina i način ostvarivanja prava na besplatan otočni cestovni prijevoz u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 27.

Osobe koje su do dana stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 91/10.) imale najmanje pet godina radnog iskustva u obavljanju autotaksi prijevoza oslobođene su obveze polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti za obavljanje autotaksi prijevoza.

Članak 28.

Postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 41/18. i 98/19.).

Članak 29.

Ovaj Zakon stupa na snagu prvoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 022-03/21-01/24

Zagreb, 19. ožujka 2021.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Gordan Jandroković, v. r.